



Οδός Γεωργίου Βαϊανού

Είναι ένας από τους ξεριζωμένους Έλληνες της Μικράς Ασίας του 1922 που βρέθηκαν στην Κέρκυρα τις δύσκολες εκείνες μέρες της ανταλλαγής των πληθυσμών .

Γεννήθηκε στη Σύλλη Ικονίου το 1886 . και σπούδασε ιατρική στο Παρίσι
Συνέχισε την ιατρική στην Κέρκυρα μέχρι τις τελευταίες μέρες της ζωής του .
Τον διέκριναν η εργατικότητα και ο ανθρωπισμός , είχε δε ιδιαίτερη αγάπη για την Κέρκυρα, την οποία αποκαλούσε «πατρίδα του». Λίγο πριν πεθάνει άφησε



ολόκληρη την περιουσία του στον Δήμο Κερκυραίων. Επίσης δώρισε στην Κέρκυρα και το πανέμορφο και κομψότατο σιντριβάνι που υπάρχει σήμερα μεταξύ της πάνω και κάτω πλατείας (Σπιανάδας).

Πάντα προσφερόταν στους οικονομικά αδύνατους και δούλεψε ακατάπαυτα στην εποχή του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου προσφέροντας τις υπηρεσίες του και στον στρατό. Στέκι του είχε το φαρμακείο Λάμπρου στην οδό Νικηφόρου Θεοτόκη
Στις προτεραιότητές του, μεγάλη ήταν η φροντίδα του προς τους αναξιοπαθούντες μικρασιατίκες πρόσφυγες που εγκαταστάθηκαν στην Κέρκυρα το 1922.

Πέθανε το 1966 μόνος χωρίς οικογένεια, αλλά με την συμπαράσταση των φίλων του, οι οποίοι τον εκτιμούσαν και αναγνώριζαν την αξία του σαν άνθρωπο και σαν επιστήμονα.

Πηγή: Γιάννης Καλαϊτζόγλου, “Κερκυραϊκός Πολιτιστικός Ορίζοντας”.

